

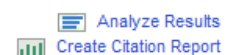
Beregning af H-index

H-index forsøger at karakterisere både produktivitet og samlet impact ved et enkelt tal, der forholdsvis let kan beregnes i citationsdatabaser. Definitionen på et h-index er: en forsker har et h-index på h , hvis h af de publikationer, vedkommende er (med)forfatter til, har mindst h citationer og de øvrige publikationer, vedkommende har (med)forfattet har færre end h citationer hver (De Bellis, 2009: 201-202). Et h-index på 50 betyder, for eksempel, at en forsker har (med)forfattet 50 publikationer, der hver har fået mindst 50 citationer og vedkommendes øvrige publikationer har fået færre end 50 citationer.

Beregning af H-index kan foretages i såvel **Web of Science (WoS)**, **Scopus** samt **Google Scholar**. Størrelsen af H-index varierer typisk ganske meget imellem WoS, Scopus og Google Scholar. Sidstnævnte giver i udgangspunkt ofte det største resultat. Typisk vil man dog anvende WoS som er den mest anerkendte af disse til dette formål.

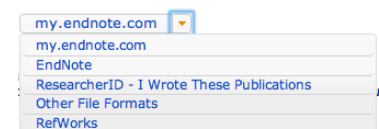
Beregning i WoS består i at slå en forfatter op (fuldt efternavn og initialer) i feltet "Author" på den måde WoS anbefaler. Vær opmærksom på, at forfattere kun registreres med initialer, så vil der ofte forekomme flere forfattere med samme efternavn og initialer. Deres artikler vil være blandet sammen i søgningen. Derudover kan forfattere undertiden skifte efternavn undervejs i deres karriere og især glemme at være helt konsistente, hvad angår efternavn (evt. dobbeltnavne) og brug af samtlige initialer. Man kan støtte sig til afgrænsningsmuligheder i form af emnekategorier, institutioner og lande. Men disse oplysninger er langt fra valide, så der er ingen vej uden om at have et detaljeret kendskab til forfatterens publikationslister. Dette obligatoriske kendskab medfører, at man så kan afmærke de rigtige publikationer og søge efter de manglende. Nogle publikationer kan ikke umiddelbart findes i WoS, da WoS registrerer et udvalg af tidsskriftsartikler (langt de fleste er engelsksprogede) samt conference proceedings. Bøger samt en lang række tidsskriftstitler registreres altså ikke i WoS.

En konstrueret pulje af artikler kan man så beregne det akademisk korrekte H-index på ved at trykke på funktionen "Create Citation Report" i øverste højre hjørne, hvor forskellige citationsdata, bla H-index beregnes.

Man skal erindre, at H-index kan variere med de WoS databaser man vælger til analysen, f.eks. om man inkluderer *Conference Proceedings...* databaserne. Vælges de ikke aktivt fra, inkluderes de i søgningen – det gør dog som oftest ikke nogen forskel.

Der er mulighed for at gemme en forfatters pulje af publikationer i funktionen "My ResearcherID" i WoS. Dette er hensigtsmæssigt, hvis man senere skal gentage H-index beregningen. "My ResearcherID" giver også mulighed for at forskerne selv kan tjekke, om alt er med eller nogle forkerte publikationer alligevel kom med i puljen.

Følgende forbehold er centrale for brugen af H-index:

1. H-index er afhængig af mængden af publikationer, man kan derfor ikke sammenligne yngre med ældre forskere og slet ikke institutioner.
2. Størrelsen af H-index er stærkt afhængigt af forskningsdisciplinen, så man kan udelukkende sammenligne forskere inden for den præcis samme forskningsdisciplin.

De Bellis, N. (2009). *Bibliometrics and Citation Analysis: From the Science Citation Index to Cybermetrics*. Lanham, MD: Scarecrow Press.